

அறிவுநெறி; அறநெறி, அருள்நெறி யேகுறள்நெறி

திரும்பூர்

மார்ச்-1

மார்ச்-12

திருக்குறள்

அறத்துப்பால்.

12

இல்லற தியல்.

நடு வு நி ஸி ம.

உ. ரிகம் அஞ்சல்.

கோவார் தங்கவயல்-2.
(மைதூர் மாநிலம்)

ஆசிரியர்; திருக்குறள்மணி; நாவலர்; அ. இரத்தினசுபாபதி

குறள்மலர்

சீறப்பாசிரியர் குழு.

1. டாக்டர், சேவியர் தனிநாயக அடிகளார்,
எம். ஏ., எம். விட். பிளச். டி.
தலைவர்; இந்தியத்துறை: மலையாப் பல்கலைக் கழகம்.
கோலாலம்பூர்: மலேசீயா.
2. டாக்டர், மா. இராசமரணிக்கனுர்,
எம். ஏ; எல். டி. எம். ஒ எல். பிளச். டி.
தமிழ் ஆராய்ச்சித்துறை, சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.
சென்னை
3. டாக்டர், மெ. சுந்தரம், எம். ஏ. எம். விட். பிளச். டி.
தமிழ்த்துறை: மாநாடுப் பல்கலைக் கழகம், மதுவர்.
4. டாக்டர், வி. ஜி. சுப்பிரமணியம், எம். ஏ. பிளச். டி.
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்; கேரளப் பல்கலைக் கழகம்,
திருவனந்தபுரம்.
5. முத்தமிழ்க்காவலர்; கி. ஆ. பெ. விசுவதாதம் அவர்கள்,
திருச்சிராப்பள்ளி.
6. திருமதி, மேரி மாசில்லாமணி அம்மையார்,
எம். ஏ. எல். டி தமிழ்த்துறைத் தலைவர்;
மகளிர் கீற்துவக்கல்லூரி. சென்னை.
7. திருமிகு, பண்டித, இராம, மீனாட்சிசுந்தரனுர்
எம். ஏ. எம். ச. எஸ்,
'குறள் குடில்' கோயில்புத்தூர்
8. திருமிகு. சாலை இளத்திரையன், எம். ஏ; எம். விட்.
தமிழ்த்துறை: தில்லிப்பல்கலைக் கழகம். தில்லி.
9. திருமிகு, நா. சுப்புரெட்டியார்,
எம். ஏ; பிளஸ்ளி. எல். டி.
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்; வேங்கடேசுவரா பல்கலைக் கழகம்,
திருப்பதி.
10. திருமிகு. வ. பெருமாள்,
எம். ஏ. பி. டி. எம். ஆர். ஏ. எஸ்.
தமிழ்த்துறை: முதல்நிலைக் கல்லூரி தங்கவயல்.

பொறுப்பாசிரியர்:

திருச்சுறள்மணி, நாவலர். அ. இசத்தினசபாபதி,

குறள் மலர்-உரிகம் அஞ்சல்,

கோலார் தங்கவயல்-2. (மைதூர் மாநிலம்)

நடவ நிலைமை

மாலை-1

பராபவ--மார்கழி

மலர்-12

1. தகுதி எனவொன்று நன்றே பகுதியான் பாற்பட்டு ஒழுகப் பெறின். 111
2. செப்பம் உடையவன் ஆக்கஞ் சிதைவின்றி ஏச்சத்திற் கேமாப்பு உடைத்து, 112
3. நன்றே தரினும் நடுவிகந்தாம் ஆக்கத்தை அன்றே ஒழிய விடல். 113
4. தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர் ஏச்சத்தாற் காணப் படும். 114
5. கேடும் பெருக்கமும் இல்லல்ல நெஞ்சத்துக் கோடாமை சான்னேர்க் கணி. 115
6. கெடுவல்யான் என்பது அறிகதன் மௌஞ்சம் கடுஞ்சீலி அல்ல செயின். 116
7. கெடுவாக வையாது உலகம் கடுவாக நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு. 117
8. சமன்செய்து சீர் தூக்குங் கோல்போல் அமைந்தொருபால் கோடாமை சான்னேர்க் கணி. 118
9. சொற்கோட்டம் இல்லது செப்பம் ஒருதலையா உட்கோட்டம் இன்மை பெறின். 119
10. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம்பேணிப் பிறவுங் தமபோற் செயின். 120

நடுவு நிலைமை நல்லறம்.

இல்லறத்தார்க்கு இருக்க வேண்டிய முக்கியான பண்புகளில் ஒன்று 'நடுவு நிலைமை' என்பதாகும்.

'நடுவு நிலைமை'-என்பது, எல்லோர்க்கும் பொதுவாக நடக்கும் நேர்மைத் தன்மையாக. நீதி வழங்கல், பொதுத் தொண்டு புரிதல், கடமையாற்றல், அதனெல்லையில் முதலியவற்றில், நண்பர்-பகைவர்-உறவினர்-அயலார் என்பவருள், ஏக்காரணத்தாலேஜும் ஒருவருக்கு ஒருவரிதமாயும், மற்றெருநுவருக்கு மற்றெருநுவிதமாயும் இல்லாமல், எல்லோர்க்கும் பொதுவாக நடந்துகொள்ள வேண்டியது மனிதனின் கடமை என வற்புறுத்துகிறது இவ்வதிகாரம்.

மனித நீதிக்கணங்க, எல்லோரும் மனித குலம்; எல்லோரும் இறை வளின் மக்கள்; எல்லோரிடமும் இலங்குகிறுவ சசன்; மக்களுக்குள் பக்கவாதம்-ஒருவஞ்சகம் செய்யாட்டார் பெற்றோர். இறைவனுக்கும் தம் மக்களிடை பக்கவாதம் கிடையாது; எல்லோருக்கும் சமநிதி வழங்குவதே அவன் தன்மை; அவன் கருத்துக்கணங்க மனிதனும் 'இவர் நமக்கு வேண்டியவர், அவர் நமக்கு வேண்டாதவர்' என்று கருதி எதிலும் ஒரு வர்ச்சனீயாக நடவாமல், எல்லோர்க்கும் பொதுவாக நடுவு நிலையில் நின்று வராமுவேண்டும். இறைவனின் நடுவு நிலைமைத் தன்மையையும் இங்கு நினைவுறத்திக் கொள்வது மனிதன் நேர்மையைக் கடைப்பீடித்து ஒழுதுவதற்குப் பெரிதும் உதவியாகும்.

'தெய்வபக்தி யுடையோம்,' என்று தமிழக கூறிக் கொள்வோரிற் பலரும், பல குழுமிலைகளுக்கிடையில் தம் நடுவு நிலைமை தவறிச் சாதக. பாதகமாக நடப்பதை நாம் கண்கூடாகக் காணவில்லையா? நடுவு நிலைமை தவறி நடப்போர் பெரிய பெரிய தான் நடுமங்களைச் செய்து தங்கள் தவறை மறைக்க முயலுவதையும், உலகம் கண்டுதானே இருக்கிறது? இவர்களைத் தன் 'அுபர்' என்று, நடுவு நிலைமைவாதியான அவனிறைவன் எவ்வாறு ஏற்பாடு? இறைவன் நடுவு நிலைமையின் - 'இவர் வேண்டியவர்; அவர் வேண்டாதவர்'-என்று வேறுபடுத்தி நோக்கும் நன்மை இறைவனிடமில்லை;

குறங் மஹர்

முதல் அதிகாரமாகிய ‘கடவுள் வாழ்த்’தில் இறைவன் ‘வேண்டுதல்-வேண்டாமை இல்லாதவன்’ என்று வள்ளுவர் கூறியதற்கு விளக்கம் தருவதே போன்று;

‘இறைவன், கல்லார்க்கும் கற்றவர்க்கும் களிப்பருள்பவன்; (தன் சீனக்) காணுர்க்கும் கண்டவர்க்கும் கண் அளிப்பவன்; வளியார்க்கும் எளியார்க்கும் வரம் அருள்பவன்; (தன் சீன) மிதியாதார்க்கும் பதிப்பவர்க்கும் மதி கொடுப்பவன்; நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுவு நிற்பவன்; எல்லார்க்கும் பொதுவில் நடம்ஆடுகின்றவன்’ என்று, வடதூர் வள்ளுவர் இறைவனை வாழ்த்துகிறார்.

இறைவனின் நடுவு நிலைமைக்கேற்ப, மனிதரும் தம் வாழ்வில் நடுவு நிலைமைத் தன்மையை-நேர்மையைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தால், இக்குறித்து மட்டுமன்றிப் பரதத்திற்கும் அவன் அருள் கிட்டும் என்பதையும் வளியுறுத்துகிறது, இவ்வதிகாரம்.

‘இல்லறத்தார்க்கு நேர்மை அவசியம்’என்பதால், துறவறத்தார்க்கு அது தேவையில்லை. அவர்கள் நேர்மை தவறி நடக்கலாம் என்பது கருத்தலை. துறவுக்குப் பொருந்தாத வழியில் நடக்கும் போலித் துறவியரைத் துறவற இயல் பகுதியில் வெதுவன்மையாகக் கண்டிக்கிறார். வள்ளுவர்-சாதாரணமாக, நேர்மை தவறி நடக்கத் தூண்டுகிற சூழ்நிலைகள் துறவிக்கு நேர்வதில்லை. ஆனால், இல்லறத்தாரின் நிலைவேறு; சூழ்நிலைகளும் வேறு. உலகில் அவர்கள் ஒயாது பல காரியங்களைச் செய்துகொண்டேயிருக்க வேண்டிய நிலை உள்ளது. தனக்கு இவர் வேண்டியவர், அவர் வேண்டாதவர் என்று கருதித் தனது நடுவு நிலைமைத் தன்மையினின்று பிறழ்ந்துவிடச் செய்யத்தக்க சூழ்நிலைகள் பல தோன்றும்; தன்னும் குறுக்கிட்டு நேர்மையை மறைக்கும், அம்மாதிரியான சூழ்நிலைகளில் இல்லறத்தான் சற்றும் தவறிவிடக் கூடாதே எனகிற கவனி வள்ளுவறுக்கும். ஆகையால், நடுவு நிலைமையீராய்வையும், அதைக் கை கானுவிடுவதால் வரும் தாழ்வையும், பல கோணங்களிலிருந்து எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

மனிதனின் மனப்போக்கை உண்கறிந்தவர் வள்ளுவர். தான் உண்டு உடுத்து வாழ்வதைக் காட்டியும், தம் மக்களின் சுகவாழ்வுக்கென்று பொருளிட்டுவோரே பலர். அதற்காக நடுவு நிலைமை தவறிக்கூட பெரும் பொருள் ஈட்டத் துணிவோரும் பலர், அதனால். ‘அப்பனே! நேர்மையாக வாழ்ந்தாயானால், நீ தேடிய சொத்து பழியோடு கலவரம், உன் மக்களுக்குப் போய்ச் சேருங்; அப்படியல்லாது, கோமயற்ற வழி

குறள் மலர்

யில் நீ பொருள் ஈட்டினுயானால், அது பழிவாய்ப்பட்டுச் சிதறண்டு போம்; உன் மக்களை ஆறு போய்ச் சேராது' என்று எச்சரிக்கிறார். 'புத்திர பாசம்' கொண்டு நேர்மை தவறுவோரை அதே புத்திரபாசம் காட்டியே தீருத்த முனையும் வள்ளுவரின் புத்தி கூர்மையைக் காணகிறோம் இதில்.

உலகில் பெரும் பொருளீட்டும் வாய்ப்பும் பெற்றேர் வாணிகம் மேற் கொள்வார்களே, மற்றையோர் வருவாய், குறிப்பிட்ட அளவிலேயே இருக்கும். ஆதலின், வாணிகம் செய்வோர் நேர்மை வந்த நடந்தால், நடவு நிலைமை பிறழ்தல் என்னும் கேட்டு உலகில் வெருவாகக் குறைந்து போம். எனவே, வியாபாரிக்கு நேர்மை முக்கியம்; தீந்தச்சரக்கு உன்னிடம் இருந்தால்தான் உன் வியாபாரம் செழிக்கும்; நேர்மை யெல்லும் ரசக்கு உன்னிடமில்லையானால் உன் வியாபாரம் உருப்படாது' என்கிறார்.

'வாணிகம்'-என்றவுடனேயே 'துலாக்கோல்' எல்லோர் மினைவிலும் எழுகிறது. அதனை மறக்கவில்லை வள்ளுவரும்! மேலும் நடவு நிலைமைக்கு, மிகவும் பொருந்திய எடுத்துக்கொட்டு துலாக்கோலே. இவ்வதிகாரத்தின் எட்டாவது குறளில் 'சீர்தூக்கும் துலாக்கோல்' (தராச) போல் நடவு நிலையையுடன் நடப்பது அறிவுடையார்க்கு அழகாகும் என்ற கூறவங்கு குறாாரன், 'சீர்தூக்கும் கோல்போல்' என்று மட்டும் கூறி அமைந்தாரில்லை. 'சமன் செய்து,' என்று முதலில் துலாக்கோலின் ஒழுங்கை வளியுறுத்துகிறார். ஒழுங்கற்ற துலாக்கோலைக்கொண்டு மக்களை வஞ்சிப் போர் வள்ளுவர்களத்திலும் இருந்திருக்கிறார்கள்! தன் அளவிலே, எப்போதுமே இருப்பும் சமயாக இருக்கத்தக்கதாக துலாக்கோல் அமைந்திருப்பதே ஒழுங்கு. இதனை 'சமன் செய்து' என்ற முதலில் குறித்தார். அதுபோன்ற மனிதன் நன்னைச் சமன் செய்யும் துலாக்கோல் போல் முதலில் அமைத்துக்கொண்டு, அதனபின், சரியான துலாக்கோல் சரியான நிறை வாட்டுவது போன்று. எல்லாக் காரியங்களிலும் கேர்மை யுடன் நடந்துகொள்ளவும் வேண்டும்.

இத்துலாக்கோல் உவமை இகத்தீர்கு மட்டுமன்றீப் பரத்தீர்கும் அமைந்தாகக் கொள்ளவும் இடமுண்டு-இறைவன் நடுவிலூ நிறபவன். துலாக்கோலின் மேற்பக்கம் கீழ்நோக்கி அமைந்துள்ள சிறியமுள் அசைவதில்லை: கீழ்ப்புறமுள்ள பெரியமுள்ளே நிறைக்கேற்ப அப்பக்கமும் இப்பக்கமும் அசைகிறது. இருபக்கத்து நிறையும் சமனஞ்சுக்கால், கீழ்முள் எப்பக்கமும் சாயாது, நேராக பேல் முன்னொக்கி நிலைத்து நிற்கிறது. இதனை, மேல் 'பரமாத்மன்' என்றும், கீழ்முள் 'சீவாத்மன்' என்றும் கொண்டு, வீருப்பு வெறுப்புடன் ஒருபால் கோடாது நடவு நிலைமை

குறன் மலர்

சில்லேறுமூதும் 'சௌத்தா'வாகியமனிதனே பரமாத்மனை அடைய முடியும் எனக் கொள்வது பொருத்தமே.

பாயிரத்தோடு கூடிய இல்லற வியல் அதிகாரங்கள் 24. இவற்றின் நடுமையற்றில் - நடுவு சிகிமை கூறும் 12-ஆம் அதிகாரத்தைக் குறட்ட ஓயான் அமைத்த அழகு பாராட்டத் தக்கது.

அறியத்தக்கது மட்டுமன்று; அறிந்து தெளிந்து அயராது கைக் கொண்டிடாமுகத்தக்க அவசியமான பண்பு நடுவு சிகிமை. செயலே வள்ளுவதற்கின் உயிர் நாடி.

தமிழ் மறவார் வாழ்க!

(இன்னிசை வெண்பா)

வறுமையிலும் வாழார்; பொய் பேசார்; என் தென்றும்
சிறுமைக்கும் உள்ளாகார்! ஒவாப் பிணியும்
உறுபசியும் காணுர்! தமிழ் மறவார்! கற்றேர்
குறன்மலர் ஏட்டினைக் கண்டு.

ஆசிரியர், மு. சு. தங்கவேலன்,
மாதனூர்.

குறிப்புகள்:

ஆதாவாளர்கள் அஞ்சல் நாடி.

* குறன் மலர் விரியத் தொடங்கியது முதல், ஆதாவு உறுப்பினராயும், உறுப்பினராயுமிருந்து வரும் அன்பர்களுக்கு நன்றி கூறு கிறோம். அவர்களது ஆண்டுக் கட்டணம் இந்த 12-ஆம் மலரோடு முடிவுறுகிறது. இறைப்பருளும், அன்பர்கள் ஆதாவுமே கொண்டு நாம் மேற்கொண்டுள்ள இப்பெரும் பணி, திருக்குறளின் 133 அதிகாரங்களும், குறன் மலரில் வெளிவந்த பின்னரே நிறைவேறும். ஆதலின், அன்பர் அணைவரது ஆதாவும் மலருக்கு இனியும் தொடர்ந்து இருந்துவர இறைஞ்சுக்கிள்ளேரும். அன்பர்கள் தமது ஆண்டுக் கட்டணத்தை அருள்கூர்ந்து உடனே அனுப்பி உதவுவார்களாக,

குறள் மலர்

* மலரின் செழுமை.

மலரின் இதழ்கள். அதன் தொடக்கத்தில் 16. ஆக இருந்தன. இது போது அவ்விததழ்கள் 36. ஆக அதிகித்துள்ளதை மலர் மணம் நுகரும் அன்பர் கவனித்திருப்பர். இனிவிரும் மலர்கள், ஒவ்வொரு குறளுக்கும் ஒப்புமைப் பகுதி, மேற்கோட்ட பகுதி முதலியன ஏற்று மலரும். ஆனாம யின், இதழ்கள் மேலும் அதிகரிக்கும். இது நமக்கு மனங்களை தநும் இன்கெய்தி. கூடவே செலவினங்களும் அதிகரிக்கின்றன. தனிக்கூட முடியாதவை இவை, பொருட் செலவையிட, மலரின் அறிவுசெறி நிறை கவனியோம் விழையின்களேயும். எனினும், மலரின் ஆக்கங் கருதிக் கட்டண விகிதங்களைச் சிறிது மாற்றுவேண்டி யுள்ளது:

ஆண்டுக் கட்டணமாக, இதுவரை உருபா 3 செலுத்தி ஒந்தை மலர் திங்கள் தோறும் பெற்றுவந்த உருப்பினர், இனி உருபா 3-50 செலுத்தி ஆதாவ தந்தருளாக கோருகிறோம். திங்களுக்கு உருபா ஒன்று தந்து இதுவரை 5 மலர்ப்படிகள் பெற்றுவந்த ஆதாவ உருப்பினர்கள் பங்கள் இனி, ஒரு உருபாவுக்கு 4. மலர்கள் ஏற்று உதவியளு அன்படன் வேண்டுகிறோம்.

* கடல் கடந்த அன்பர்களுக்கு;

அன்புக்கிணிய பண்பினரே! உங்கள் அருமுயற்சியால் குறள் மலர் மணம் இதுபோது இங்காவலங்கீவுக்கப்பாலும் பரவத் தொடங்கியுள்ளது. கடல்கடந்துறையும் கண்ணித் தமிழ்த் தாயின் சேய்கள் உலகில் எங்கு உறையினும், தமது தமிழ்நாடிலும் பண்டிலும் தளர்வார்கள், தலை சிறந்து நிற்பர் என்பதை உலகறியும் இதுபோது சிறு அளவில். ஆர்த தெழுஆழி தாண்டி அக்கரைச் சீமைகளில் மணம் பரப்பத் தொடங்கி யிருக்கும் குறள் மலர் இனி, பெரிய அளவில் ஆங்கு நிறைந்து மணம் பரப்பார்கள் போதாவும், பெருமுயற்சியும் தேவை. ஆங்காங்குள்ள குறளான்பர்கள் அருள்கூர்க்கு ஆதாவ உருப்பினர், உருப்பினர், அன்பளிப்பாளர் ஆகியோரைத் தீர்ட்டித்தந்து, மலரின் செழுமை பேணு மாறு அன்புடன் அவர்தம் தமிழ்ப்பண்பினிற்குத்தலைவணக்கிவேண்டு கோள் விடுக்கிறோம்; மலர் இனி பல புதுச் சிறப்புக்களையும் பெற்று மினிரும் என உறுதி கூறுவிரும்.

குறள் மலர்

* பாயிரப்பத்து. தனி நூல் (பாயிரத்தோடு ஷடிய பத்து அதிகாரங்கள்)

முதல் அதிகாரமாகிய 'கடவுள் வாழ்த்து' முதல் 'இனியவைக்கூறல்' முடியவுள்ள 10 அதிகாரங்களையும், குறள் மலரில் மணம் வீசியவற்றைத் தொகுத்துத் தனி நூலாக வெளியுடலிருக்கும் அறிவிப்பு, மலரில் வந்துள்ளது. ஒவ்விக்கு; நூறு குறட்பாக்களுக்கும் இக்காலத் தமிழ்ப் பேரரினுர் நூறு பேர்களின் விளக்கவுரையுடன் மலர் வெளிவந்துள்ளது. இத் தனிநூலில் ஏற்கனவே மலரில் வெளிவந்துள்ள விளக்கங்கள், இன்னும் அதிக விளக்கங்களுடனும், ஒவ்வொரு குறளுக்கும் மேற்கோட்ட பகுதிகள், ஒப்புமைப் பகுதிகள், குறனோயன்றிக் குறள் கருத்துக்கள் ஏனைய நூல்களில் எவ்வாறு எடுத்தாலோப் பட்டுள்ளன என்ற ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள், பரிமேலமுகர் உரை மட்டுமே யன்றி மணக்குடவர், காளிங்கர், பரிதியார் போன்ற பழைய உரைகாரர் பலரது உரைகள், உரை வேற்றுமைகள் முதலிய பல புதுச் சேர்க்கைகளும் இடம் பெறும். - இதுபற்றிய அறிவிப்பு செற்ற 11-ஆவது அதிகார மலரில் வெளியானவுடனேயே, அதனை வரவேற்று ஆர்வத்துடன் பலர் நமக்கு எழுதியுள்ளனர். தங்கள் பெயர்களைப் பதிவு செய்து கொள்ளு மாறு கோரியுள்ளனர். நாலைந்து படிகள் தமக்குத் தேவையெனக் குறித் துள்ளனர் சிலர். இவ்வரவேற்பு நயக்கு ஊக்க மூட்டுகிறது. அன்பர்கள், பெரும் அளவில் இவ்வரிய நூல் பரவ உதவியருள் வேண்டுகிறோம்.

* மலருக்கு, வீழைவுடன் குறள் விளக்கம் தந்து அறம் வளர்க்கும் தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள், புலவர்கள், ஏனைய தமிழ் அறிஞர் ஆகி யோருக்கு, எவ்வாறு கைம்மாருற்ற வல்லேம் யாம? உளங்களிந்த நன்றி ஒன்றினையே தலைவணங்கி நவில்வோம! நன்றி; மிக்க நன்றி.

* போங்கல் வாழ்த்து.

தமிழரின் தனிப்பெருங் திருநாள் பொங்கற் புதுநாள். அன்பர் அஜை வரும் எல்லா நலன்களும் இனிது எய்தப் பெற்று, வாழ்வாங்கு வளம் பெற வாழ்க என, தமிழ்னையின் பெயரால் வாழ்த்துகிறோம்.

* இறையருள் முன்னிற்க. ஓ

குறுச் செல்க

தகுதி எனவொன்று...

அமாரி. ச. பத்மா. பி. ஏ; பி. டி.
சென்னை.

குறன்-I. தகுதி எனவொன்று நன்றே பகுதியான்
பாற்பட்டு ஒழுகப் பெறின். 111

[பரிசீலனைகள்:- தகுதி என ஒன்றே நன்று-நடுவு சிலைமையென்று சொல்லப்படும் ஒர்களுமே நன்று; பகுதியான் பாற்பட்டு ஒழுகப் பெறின்-பகை, நொழுமல், நன்பு என்னும் பகுதிதோறும் தன் முறை மையை விடாது ஒழுகப் பெறின்.

தகுதியுடையதனைத் ‘தகுதி’ என்றார். “ஹா னேர் தேவகுலம்” என்பது போலப் பகுதியான் என்பது ஆலுருபு. தோறும் என்பதன் பொருட்டாய் சின்றது. ‘பெறின்’ என்பது அவ்வொருக்கத்து அருமை தோற்ற சின்றது. இதனால், நடுவு சிலைமையை சிறப்புக் கூறப்பட்டது,]

பொருள்:- ஒவ்வொரு வகையிலும் நீதி முறையை விடாமல் பின் பற்றி நடப்பதாயின், நடுவு சிலைமை என்று சொல்லப்பட்ட ஒர் அறமே சிறந்ததாகும்.

கருத்து:- யாரிடமும் நடுவு சிலைமையுடன் நடப்பதே சிறந்த அறமாகும்.

நடுவு சிலைமை என்பது பகை, நொழுமல், நன்பு என்னும் முன்று பகுதியிலும் அரத்தின் வழுவாது ஒப்ப மிகுஞ்சு சிலையாகும். அதாவது, அரத்தினின்று தவருமல் நடப்பதே நடுவு சிலைமையாகும்.

விளக்கம்:- மன்னுஸ்கரும், விண்ணுஸ்கரும் ஒருங்கு போற்ற மங்காத புற்றுப்பெற விரும்பின், மனிதனுக்கு இன்றியமையாது வேண்டற் பாலது ‘நடுவு சிலை’ என்ற அரிய பண்பாகும். நடுவு சிலைமை உடையோரே உலகீல் வாழுத்தகுந்தவர்; பெரியோர் எனப் போற்றத் தகுந்தவர்; யாவராவும் போற்றத் தகுந்தவர். எனவேதான், ‘நடுவு சிலைமை’ என்பதைக் குறிக்க ‘தகுதி’ என்ற சொல்லை வள்ளுவார் எடுத்தாண்டார் போலும். சீலூம், அறங்கள் பலவற்றிலும் ‘நடுவு சிலைமை’ என்ற ஒரு மே நனி சிறந்தது என்பதை அறிவிக்கவே ‘துன்று நன்றே’ என்று கூற விருப்பது வண்டதோறும் யைம் பயப்பதாகும்.

குறஸ் மலர்

இக்குறளின்கண் அமைந்த 'பகுதி' என்ற சொல் பகவவன், அயலரன், நண்பன் ஆகியோரிடத்தும் தன் முறையை விடாது ஒழுகுதல் செயற்கீடு செயல்களில் ஒன்றாகும். ரங்கனம்? பல்வேறு உணர்ச்சி களின் கருவுலமாகும் மனிதனது மனம், உணர்ச்சிகளுக்கு அடிமையாகி தன்னிலமினின்று மனிதன் தவறுகிறுன். பகவுனர்ச்சி எழுகையில் நகைமுமக காட்டும் பாள்ளம் உடையவனுக விளங்குதல் நன்று. பகவுனர்ச்சி மிகுதியால் பகவவன் செய்யும் நல்லனவற்றையும் குற்றக்கண் கொண்டு நோக்கி, அவன் சொற்கேளாது, அவனை மதித்தல் தனக்கு அழகன்று என சினைத்து அவனை ஒறுத்து முறைதவறி நடத்தல் நடவு சிலைமையாகாது. தனக்காகத் தன் உயிரையும் ஈந்தஞன் முன்வரும் ஆருபிர் நண்பன் நன்மையல்லாதவற்றைச் செய்து தீய நெறிகளில் செல்வதுமில், “அவன் நமது நண்பன்: அவனைத் தடுத்தல் கூடாது” என எண்ணி முறைதவறி நடத்தல் கூடாது. (இதனையே வள்ளுவர் பிவ நடபு' அதிகாரத்தில் “நுதற் பொருட்டன்று நட்டல் மிகுதிகள் மேற்கொண்று இடித்தற் பொருட்டு” (784) எனக் கூறுவார்) அவன் குற்றத்திற்கு ஏற்ப அவனை ஒறுத்து முறை விடாது ஒழுகுதல் வேண்டும். தன் அறியாத அயலானிடத்தும் முறைதவறி நடத்தல் தாது. பல வேறு உணர்ச்சிகள் தன்னிடத்துத் தோன்றுவுக்கால் அவற்றைக் களைந்து முறையை விடாது ஒழுகுதலை மக்களாகப் பிரந்த எல்லோரிடமும் காண முடியாது. ஒருசிலரால்தான் இதுபோன்று ஒழுகமுடியும். எனவேதான் இக்குறளில் ‘பகுதியான் பாற்பட்டு ஒழுகப் பெறின்’ என்று கூறி. அதனாலும், அச்செயல் ‘செயற்கீடு செயல்’ என்று வள்ளுவர் விளக்கி யுள்ளார்.

மன்னாகம் மகிழ விண்ணாகம் போற்ற விளங்கிய மனுநிச் சோழன், தன்னுபிர் போன்ற மகன் தேரோட்டி இளக்கன்றினைக் கொல்ல, ஆயிற்கு நீதி வழங்க தன் மகனை நன்றாக பாராது, தன் மகன் மது தேராழி உற ஊநந்தான்! நறவுத்தால் பெற்ற மகனேயாயினும் குற்றம் குற்றமே எனப்பதை நல்குணர்ந்து, நீதிமுறை விடாதொழுகியது அவனி டத்தில் இயல்பாக அமைந்த நடுவு சிலையைப் பண்பினுல்லன்றே!

எனவே, மனிதன் மனிதனுக வாழும் தகுதி பெற-யாவரும் போற்றும் தகுதி பெற விரும்பின். சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல் போல் அமைந்து ஒருபாற் கோடாதுவாழ்தல் வேண்டும்.

[‘பகுதி’ என்பதற்கு, அறநால் சொன்ன முறை என்பது காளிங்கர உரை, பகவ, நொறுமல், நண்பு எனும் பகுதியென்பது பரிசோலமைக்கர், பழைய உரைகாரர் கருத்து ‘அவரவர் சிலையை’ யென்பது மனக்குடவர் உரை. ஏற்பன தெரிக. —ஆசிரியர்.]

குறவு மலர்

மேற்கொள் பகுதி:

அனுரூபு, 'தோறும்' என்னும் பொருளில் வகுதற்கு 'எடுத்துக் காட்டப் பட்டுள்ளது.

1. கார்த்தினக்கவிராயர்: மாற்றலங்கார உரை நூற்பா. 213.

ஒப்புமைப் பகுதி:

கோதி லார்க்குல் மக்கள் மாக்கள்மற்
நேதி லாரே சீவையந்த நீக்கமயார்
ஆத வாற்றமர் பிநர்க ளாவதங்
கோதி ஞவர் குள்ளஃ தில்லையே. குளாமணி; சீய-25.

மொழி பெயர்ப்பு:

The Alpha and the Omega of righteous life is propriety; and propriety requireth that thou must give each man his due whether he be stranger, or a friend, or an enemy. (V. V. S) *

மனிதப்பண்பெறும் அருளாமுதம்.

தமிழகத்தின் மண்ணில் மாண்புமிக்க பல பெரியார்கள் வாழ்ந்து போயிருக்கின்றனர். இவர்களுக்கெல்லாம் மணிமுடி போன்றவன் திருவள்ளுவன், மனிததுலம் என்ற சிப்பியிலே வீளைந்துள்ள விலைமதிக்கவொண்ணுதை நன்முத்துப் போன்ற வனவன், கலைஞருக்கெல்லாம் தலையாய் கலையாகிய வாழ்க்கைக் கலையைப்பற்றி அரும்பெரும் ஆராய்ச்சிகள் செய்தவன், மனித இன கல்வாழ்விற்கான நல்லதொரு வாழ்க்கை முறையினை இந்நாலிலத்திற்கு கல்கியவன். இவனிடமிருந்துதான் அன்பெறும் பெரு வெள்ள ம் பெருக்கெடுத்தோடி இவனையக்கொண்டும் பாய்ந்து பரவியது. இன்று மக்களிடையே மங்கிக்கிடக்கும் மனி தப்பண்பெறும் அருளாமுதம் மறுபடியும் இவனிடமிருந்துதான் உலகதெங்கும் பாய்ந்து பரவுப் போகின்றது. இந்த நறபண்பிற்காகத்தானே இவ்வையகம் இன்று ஏங்கி நிற்கின்றது!

—சோ. சதாகிவம்.

“திருவள்ளுவன்”

ஞான் மலர்

செப்பம் உடையவன்...

புலவர், பா. ஜகத்ரட்சகன்,

தமிழாசிரியர்,

நார் மன்ற உயர்விலைப்பள்ளி,

காரைக்குடி.

குறள்-2.

செப்பம் உடையவன் ஆக்கங்கு சீதைவின்றி
எச்சத்தீநிற் கோமாப் புடைத்து. 112

[பரிமேலழகர்:- செப்பம் உடையவன் ஆக்கம்-நடுவு சிலைமையை
உடையவனது செல்வம்; சீதைவு இன்றி ராச்சத்திற்கு ஏமாப்படுத்தைத்து
-பிரச் செல்வம் போல் அழிவின்றி அவன் வழியிலுள்ளார்க்கும் வளியாதலை
யுடைத்து.

நடுவு சிலைமை அதிகாரம், நன்றி செய்தார் மாட்டு அங்ஙன்றியினை
சினைத்தவரிச் சீதையுணரே; அவ்விடத்தும் சீதையலாாது என்றதற்
ஞச் செய்ந்நன்றியறிதலின் பீண் கவக்கப்பட்டது.]

கருத்து:- நடுவு சிலைமையை உடையவனது செல்வம் அழியாமல்
அவன் வழி வருவார்க்கும் வளிக்க தரும்.

விளக்கம்:- அறம் கூறவங்க திருவள்ளுவர் செய்ந்நன்றியறிதலோடு
நடுவு சிலைமையீல் சிற்கவும் வேண்டும் என்ற கூறுகிறார். தகுதிப்பாடே
நடுவு சிலைமையாகும். அதிகாரத்தின் முறைக்கருக்குத் தகுந்தவிளக்கம்
கொடுப்பன போல் மற்ற ஒன்பது குறட்பாக்கங்கும் அமைந்துள்ளன.
முதற்குநாளில் தகுதியென்றும், இரண்டாவது குநாளில் செப்பம் என்றும்
நடுவு சிலைமையைக் குறிக்கின்றார். ஒன்பதாவது குநாளில், “சொற்கோட்டம் இல்லது செப்பம்” என்று விளக்கம் கூறுகின்றார். செப்பம் உடைய
வன் அறவழி சிற்கின்றார். அவன் உள்ளாமும் கேர்க்க பெறுகின்றது;
திருவள்ளுவர், ஒரு அதிகாரத்தில் கூறிய கருத்தைப் பீர் அதிகாரங்
களிலும் கூறி விளக்கம் செய்கிறார். ‘வேஃகாமை’ என்ற அதிகாரத்தில்
நடுவு சிலைமை இன்னமையால் வரும் கேடுகளைக் கூறுகின்றார். ‘நடுவினர்
நன்பொருள் வெஃகின் குடிபொன்றீக் குற்றமும் ஆங்கே தரும்’ என்
கிறார். அதாவது, நடுவு சிலைமையின்றி மிக்க பொருளை விரும்புவானாயின்,
அதனாலே குலமுங் கெட்டுக் குற்றமும் உண்டாரும் எனகின்றார். மற்
கொடு குநாளிலே, நடுவன்மை நானுபவர்கள் பயனை விரும்பிப் பழியான்.

நூற்று மலர்

செயலிச் செய்யமாட்டார்கள் என்கின்றார். மேஜும், செப்பமுடையவன் தவம் செய்பவரைக் காட்டிலும், தானம் செய்பவரைக் காட்டிலும் பொய்யாவிளக்கம் பெறுகின்றார்கள்.

நடுவுக்கிளையில் உள்ளவனுடைய ஆக்கம் சிறையின்றி சிற்கும். ஆக்கம் தருவதனை 'ஆக்கம்' என்றார். ஆக்கம் மேன்மேஜுயர்வதாகும். உலகில் பொருள் ஒருவனிடத்தில் கிழவத்து சிற்காததற்குக் காரணம், அவன் கடுவு சிலையின்றுவழுவிப் பொருள் சேர்த்ததேயாகும். இன்னை தரும் பொருளோ ஈட்ட நடுவுக்கிளையின்று நழுவுகின்றார்கள், அப்படித் தீய வழியில் ஈட்டிய பொருளைப் பேணிக் காக்க முடியாமல் தன்புத் திருக்கள். பேராகவையின்றித் தன்னுடைய்ந்றுச் செப்பமான முறையில் பொருளோ ஈட்டவேண்டும். தனது முன்வேற்றம் குறித்துக் கீல்வ நடுவுக்கிளையின்று நழுவிப் பொருள் ஈட்டுகிறார்கள். ஆனால், அப்பொருள் அவர்கள் காலத்திலேயே சிறைந்து விடுகின்றது.

தான் இறக்குறித் தன் வழியிலுள்ளார் என்கி சிற்பதான், அவர்களை எச்சம் என்றார். செய்பம் உடையவன் ஆக்கமதான அறம் சனும்; இன்ப மும் சனும். அங்கு, அருளொடும் அன்பொடும் வங்கதாகும். அநாதங்கும் ஆய்த்தற்கும் பொருள் ஈட்டுவார் சிலர். ஆனால், தம்பீன்னோகட்டு வைக்க வேண்டும் என்ற பொருள் ஈட்டுவர் பலர். இம்மகவன்பு, கொடாதும் உண்ணும் பொருள் சேர்த்தற்குக் காரணமாவது. தீம்மனப்பாங்கினாத் திருவன்னவர் நன்கு அறிந்தவர். கவயம் எதை வரவேற்கின்றதோ அவ்வழியே நின்ற துய்மை ஊட்டல் வள்ளுவரின் செயல் முறையாகும். ஆகையால், நடுவுக்கிளை உடையவனானு செல்வம்தன் அழிவில்லாமல் அவன் வழியிலுள்ளார்க்கும் வலிமை தரும் என்றார்.

இக்கருதபூப் பற்றியே “அறத்தா நட்டு மீ பொருள் படுமோ” என்ற பருஞ்சோதி முனிவர் கூறினார். தீருவன்னவரும், “தக்கார் தக்கிலர் என்பது அவரவர் எச்சத்தாற் னனப்படும்” என்று அரண் செய்கின்றார்.

ஒப்புமையெப்பகுதி:

1. “அறத்தின் ஈட்டிய ஒண்பொருள் அறவோன் திறத்து வழிப்படுத்து செய்கை” மனிமேகஸி: 17:3-4.
2. “பழியில் நூல்கள் கீட்டிய பசுமைபொருள் சிற்றும் கழிப் பாதுநல் வழிப்பயன் படுவது கடுப்பக் கொழித் தைச்சுவைப் பாலையின் குளிர்புனல் முழுதும் வழுவு ரூதால் வழிசென்று வளவுயல் சிறைக்கரும்”

மொழி பெயர்ப்பு: காஞ்சி புராணம்: நாட்டுப். 70.

The wealth of the upright dwindle not and passes on to their posterity. (V. R. R.) *

நன்றே தரினும்...

திரு. அ. தாமோதரன், எம். எ:
கேரளப் பல்கலைக் கழகம்,
திருவணந்தபுரம்.

குறள்-3.

நன்றே தரினும் நடுவிகந்தாம் ஆக்கத்தை
அன்றே ஒழிய விடல்.

113

[பரிமேலமுகர்:- தீங்கள்றி கண்மையே பயந்ததாயினும், நடுவு
கிற்றலை ஒழிதலான் உண்டாகின்ற ஆக்கத்தை அப்பொழுதே ஒழிய
விடுக.

நன்மை பயவாமையின், நன்றே தரினும் என்றார் இக்கலான்
என்பது இங்கு எனத் தரிந்து நின்றது. இவை இரண்டு பாட்டானும்
முறையே, நடுவு நிலையையான் வந்த செல்வம் நன்மை பயத்தலும்,
ஏசைச் செல்வம் தீமை பயத்தலும் கூறப்பட்டன]

விளக்கம்:- வாழ்வின் துவக்கம் இலட்சிய வணர்வு; வாழ்க்கைச்
செலவு இலட்சியப் பயனாப் போராட்டம்; வாழ்வின் எல்லை இலட்சிய
அடைவு; வாழ்வியல் ஓர் இலட்சிய வரலாறு; எனவே, வாழ்வாங்கு
வாழ்தலாவது சீரிய இலட்சிய வரலாற்றேரு வாழ்கல். ஆனால், இலட்சியத்தை
அடை தல் வாழ்வின் வெற்றி என்றே இலட்சியத்தை அடையாமை வாழ்வின் தோல்வி என்றே கூறிவிடலாகது மாருக, தூய
இலட்சியத்தின் செயல்முறையைப் பொறுத்து வாழ்வியல்லைவு நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இதனால், இலட்சியத்தின்முடிவுஅதன் செயற்பாடு-நெறி
முறை இவற்றால் பொலிவு பெற்றது. பெறவே, தூய நோக்கம் அதனை
அடைதற்கு தரிய தொடர் நெறிச் செய்கையாலேயே விழுமிய ஆக்கத்தைத்
தாரியலும் மென்பது தெளிவு. இக்காருத்தை, இந்தியத் தத்துவ ஞானம்
நன்கு உணர்த்துகிறது. இக்குறளினும் அதுவே வள்ளுவரால் வலி
யுறுத்தப்படுகிறது.

நடுநிலை பிறழுந்தலால் வரும் ஆக்கம் தீமையன்றி ஒரோவழி நன்மையை அளிக்குமாயினும், அவ்வாக்கத்தை அப்பொழுதே விடுதல்
வேண்டும். விளாங்கக் கூறினால், நோக்கம் தூயதாயினும் நெறியில் நின்றால் ஆக்கம் கைக்கூடும்; நெறியினின்று பிறழுந்தால் அது கைக்கூடாது;
ஒருவேளை ஆக்கம் கைக்கூடினும் நெறியின்றி வந்த அது நல்ல விளை

குறள் மலர்

வைத்தராது; ஒருவெளிராண்மையைத் தந்தாலும், அது குறிக்கொண்டு காத்துகளீங் தொதுக்கற் குரியது எனலாம்.

தீதின்றி வந்த ஆக்கம் அறஞும் இன்பமும் தார்ஸ்வாழ்ச்சில் பயனிக்கூட்டும்; வாழ்வைப் புகழும் நிறைவெப் உடையதாய் ஆக்கம் உரிய நெறியின்றி வந்த ஆக்கம் மறமும் துன்பமும் தநும்; வாழ்வில் வறுமை யைச் சேர்க்கும்; வாழ்வைப் பழியும் குறையும் உடையதாய் ஆக்கம், ஏனெனின், யார் எதை விதைக்கிறார்களோ, அதையே அறுக்க வேண்டும்; அதன் பயனினேயே அடைய முடியும். இவ்வண்மைகள் வாழ்வியல் உண்மைகள். இவற்றையே வள்ளுவரும் பிற சான்றேரும் வகுத்துக் காத்துப் போற்றிப் புகழ்ந்து நமக்கு அளித்துச் சென்றனர். இவற்றையே இந்தக் குறஞும், பின்வரும் பாடல்களும் வலியுறுத்துகின்றன.

- * “அறனினும் இன்பமும் ஈனும் திறனறிந்து தீதின்றி வந்த பொருள்.” (குறள்)
- * “ஒண்பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு எண்பொருள் ஏனை இரண்டும் ஒழுங்கு” (குறள்)
- * “வாணன் வைத்த விழுநிதி பெறினும் பழிநமக்கு எழுக என்றாய்” (மதுரைக்காஞ்சி)
- * ‘புகலிழினின் உயிரும் கொடுக்குவர் பழியனின் உலகுடன் பெறினும் கொள்ளலர்’, (புறம்)
- * “வங்கம்போழ் முந்தீர் வளம்பெறினும் வேறுமோ சங்கம் போல் வாண்மையார் சால்பு” (புறப் பொருள் வெண்பா மாலை)
- * “அருளொடும் அன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம் புல்லார் புரள விடல்” (துறள்)
- * “ஆணிற்க நிரென்று இரப்பினும் நாவிற்கு தீரவின் இளிவந்தது இல்” (குறள்)
- * “பழிமலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின் சான்றேர் கழி நல் குரலே தலை” (குறள்)

மேற்கோள் பகுதி:- பாலிக் அலங்காரத்திற்கு மேற்கொள்ளக் காட்டப் பட்டுளது.

குறள் மலர்

1. காரிரத்தினக் கவிராயர்; மாறனலக்கார உரை நூற்பா; 251.

ஓப்புமைப் பகுதி:

“செம்மையினிகந்தொரிலீப் பொருள்செய்வார்க் கப்பொரு
எரிம்மையு மறுமையும் பகையாவ தறியாயோ”
கலித்தொகை. 14: 14-15.

“நடுவிள்ளி நன்பொருள் வெஃகின் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும்” குறள். 171.

“களவினு லாகிய வாக்கம் அளவிறந
தாவது போலக் கெடும்” குறள். 283.

மொழி பெயர்ப்பு:-

“Though it yields only good, abandon on the
very day the wealth ill-gotten by partiality” (M. S. P.) *

மலர் மணம்.

தவத்திரு; துறவி. கந்தசாமி அவர்கள்.

ஆசிரியர்; ‘அருட் சுடர்’ வடலூர்.

அன்புசால் பெருந்தகையீர!

வணக்கம். ‘குறள் மலர்’ வரப்பெற்று மகிழ் வெய்தினேன்.
வள்ளுவர் உள்ளத்தெழுந்த தெள்ளு தமிழாம் திருக்குறளின் உள்
ளக்கிடக்கையைத் தெள்ளாத தெளிய உலகுக்கு அள்ளி வழங்கும்
‘குறள் மலர்’. அவனி யெங்கும் ஆனந்தமாக பவனி வந்து, அனை
வரையும் கண்ணறியில் அழைத்துச் சென்று, வானும் புவியும்
உள்ளவரை வாழ்க, வாழ்க என வாழ்த்துகின்றேன். அவ்வாறு
வாழு அருள்யவேணுமாய் வள்ளற் பெருமானை வணங்குகின்றேன்.

வாழக ‘குறள் மலர்’; துழுக நன்னெறி.

குறள் மலர்

தக்கார் தகவிலர்...

திரு. அ. கேசவமுர்த்தி எம். ஏ.,
தமிழ்ப் பேராசிரியர்,
அய்யா நாடார் சானகியம்மாள் கல்லூரி.
சிவகாசி.

குறள்-4. தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர்
எச்சத்தாற் காணப்படும் 114

சொற்பொருள்:- தக்கார்-நடுவுசிலைக்கமயுள்ளவர்; தகவிலர்-நடுவு
கிலைக்கமயில்லாதவர்; என்பது; அவரவர் எச்சத்தால்-அவரவருடைய
எச்சத்தால்; காணப்படும் அறியப்படும்.

விளக்கம்:- நடுவுசிலையுள்ளவர். இல்லாதவர் என்பதை அறிய இக்
ரூபில் வழி கூறுகின்றார் வள்ளுவர். “மக்களே போல்வர கயவர்”
என்று, உள்ளத்தால் மாறுபட்டு உருவால் ஒன்றெனத் தோன்றும்
விந்தையை விளக்கிய வித்தகர் அல்லவா வள்ளுவர்!

‘எச்சம்’ என்பதற்கு, ‘மக்கள்’ எனப்பொருள் கூறி. நன்மக்கள்
உண்மையானும் இன்மையானும் ஒருவருடைய நடுவுசிலைப் பண்டு
உண்டா, இல்லையா என்பது உணரப்படும் என்பர் பரிமேலழகர்.

ஆரவாரத் தொழிலால் (எச்சத்தால்) அறியப்படும் என்று மனக்
ருடவர் மொழிவர்.

இழுக்கத்தால் (எச்சத்தால்) காணப்படும் என்று உரை காணபர்
ஊலிங்கா.

இறந்தபின் எஞ்சி நிற்கும் புகழாலும், பழியாலும் (எச்சத்தால்)
உணரப்படும் என்று, மு. வ. அவர்கள் பொருள் கூறுவர்.

பரிதியார் கருத்து, பரிமேலழகர் கருத்தை ஒத்துடே.

“மகனறிவு தந்தையறிவு” என்பது பெரும்பாலும் உண்மையே.
“பழி இனமை மக்களால் காணக” (நான்மணிக் கடிகை; 31.) “மகன்
உரைக்கும் தந்தை நலத்தை” (நான்மணி, 68) “தந்தையான் ஜீகும்
குலம்” (சீறுபஞ்ச மூலப்; 31) எனும் சான்கேருர் முடிவுகள் பரிமேலழகர்
கருத்தை அடை செய்யும்.

குறன் மலர்

பரிமேலமுகர் உரைப் பொருளுக்கு மாறுபட்டு உலக நடைமுறை இருப்பது முண்டு·கடுவு நிலைமையிக்க நல்லவருக்குப் புஸ்லர் பிறப்பது முண்டு; இதற்கு மாறுதலீயாக அமைவதுமுண்டு. “கள் விவிற்றில் அகில் பிறக்கும்”என்று தொடங்கி “அறிவார் யார் கல் ஆடு பிறக்கும் குடி” என்று வினவி முடியும் (நான்மணி: 4) பாட்டு இதற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டு. குடித்து விதியில் புரண்டான் குணக்குன்றுகிய காந்தியின் மகன்! கோப்பெருஞ் சோழன் மைந்தர் கொடுவான் ஏக்தீனர் தந்தையைக் கொல்ல. இன்னபிற சான்றுகள் இன்னும் பல உண்டு. இவை, விதிவிலக்கு-சிறுபான்மை என்று செப்பினுவும், ‘எச்சம்’ என்பதற்கு ‘மக்கள்’ எனப் பொருள் கொண்டால் இன்னும் ஓர் குறையு முண்டு;

இல்லறத்தீல் ஈடுபட்டு மக்களைப் பெருவலர், இல்லறத்திலேயே இறங்காதவர் என்ற பிரிவினரில் எப்படித் தக்கார், தகவில் என்று பருத்துணர்வது? மக்களைப் பெறவில்லை; என வேப பணபறிய தீயலவில்லை என்பது உரையா? முறையா?

ஒருவர் இறந்துவின் எஞ்சி நிற்கும் புதூரால், அல்லது பழியால் ஒரு வருடைய செம்மை அல்லது சிறுமை உணரப்படும் என்று பொருள் காணப்படுத் தொகுத்து ஆகும். பரிமேலமுகரும், ‘எச்சம்’ என்பதற்கு 238, 1004 ஆகிய எண்ணிட்ட குறங்களில் “எச்சம் என்றார், செய்தவர் இறந்து போகத் தான் இறவாது நிற்றவின்” என்று விளக்கவது இங்கு நோக்கத் தக்கது. “எச்சம் என ஒருவன் மக்கட்குச் செய்வன விச்சை; மற்று அல்ல பிற” எனும் நாலடியார் (134) எச்சம் எனும் சொல்லிய மேலும் நிச்சயமாக விளக்குகிறது.

நுயம்:- ‘காணப்படும்’ என்று முடிக்கும் தொடர் இங்கு அமைந்தது. குறங் 185-க்குறன் 349 ஆகியன முறையே ‘புன்மையால் காணப்படும்’; ‘நிலையாலை காணப்படும்’ என்று முடிவது இங்கு ஒப்பு நோக்கி மகிழ்த தக்கது.

‘எச்சம்’ என்பதற்கு ‘மக்கள்’ எனப் பொருள் கொண்டு, ‘தக்கார் தக விலா என்பது அவரவர் மக்களால் காணப்படும்’ என்று திருத்தி, எதுகை இன்பம் இதில் இலைக்கப்பட்டது என்ற ஜோப்பியத் தமிழன் பார் ஒருவரைத் திறு. தியாகாசுச் செட்டியார் அவர்கள் காணவே விரும்பாமல் கதவுடைத்த நிச்சித்தி தமிழ் உலகு அறிந்த ஒன்றாகும்.

மேற்கோள் பகுதி:- வல்லின எதுகை, கடையாகு எதுகை போன்ற எதுகை வகைகளை விளக்கவும், ‘அவரவர்’ போன்ற பெயருக்குமொழி பற்றி விளக்கவும் மேற்கோளாக, இது காட்டப்பட்டுள்ளது.

குறச் சமீர்

1. இளம்பூரணர்: தொல்காப்பியப் பொருள்திகார உரை.
நூற்பா. 407.
2. சுசினுக்கிணியர். தொல்காப்பியச் செய்யுளியலுரை.
நூற்பா. 94.
3. குணசாகரர்: யாப்பிருங்கல விருத்தியுரை நூற்பா. 37.
4. , யாப்பிருங்கலக் காரிகை யுரை „ 41.
5. பெருந்தேவனுர்: வீரசோழியவுரை „ 111.
6. யாரோ: சிதம்பரப் பாட்டிய ஒன்றை „ 13.
7. சுப்பிரமணிய தீட்சியர்: சிரயேஷ விவேகவுரை „ 89.
8. வைத்தியநாத தேசிகர் இலக்கண விளக்கவுரை „ 748.
9. வீரமா முனிவர்: தொன்னூல் விளக்கவுரை „ 214.

ஒப்புமைப் பகுதி:

1. “பழியின்மை மக்களாற் காண்க” —நான்மனிக்கட்டிக 63.
2. ‘மகனுரைக்குங் துந்தை சலத்தை’ „ 70.
3. “நன்றிப் பயன்தூக்கா நானரிலியும் சான்றேர்முன் மன்றிற் கொடும்பா டுரைபானும்—நன்றன்றி வைத்த அடைக்கலஸ் கொள்வானும் இம்முவர் எச்ச மிழங்குவாழ் வார்” —திரிகடுகம் 63.
4. “தக்கார் வழிகெடா தாகும் தகாதவர் உக்கவழியரா பொல்குவார்” —சிறுபாஞ்ச மூலம் 81,

5. “தக்கவர் தகவிலர் என்பது ஆங்கவர் பயந்த புதல்வனுஸ் தெளிய அறிமினன் றறைகுவர் பெரியோர்”

—பிரபுவின்க லீலை; அக்கமா. உற். 20.

மொழிபெயர்ப்பு:-

If person just or unjust, is proved by their progeny.

(S. M. M) *

குறள் மலர்

கேடும் பெருக்கமும்...

பேராசிரியர், சித்தவிஷ்கம் எம். ஏ.,

கமிழ்த்துறைத் தலைவர்,

காசி இந்துப் பஸ்கலைக் கழகம்,

காசி.

குறள்-5.

கேடும் பெருக்கமும் இல்லல்ல; நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றேர்க்க கணி.

115

[பரிசீலனையால் கேடும் நல்வினையால் பெருக்கமும் முன்னே அமைந்துகீடந்தன; நெஞ்சத்துக் கோடாமை சான்றேர்க்கு அணி=அவ்வாற்றையறிந்து அவைகாரணமாக மனத்தின்கட்ட கோடாமையே அறிவான் அமைந்தார்க்கு அழகாவது.]

சருத்து:- தாழ்வும் உயர்வும் (உலகில்) இல்லாயலில்லை. மனநேரமை தவருதிநுப்பதே உயர்ந்திராக்கு அழகாம்.

விளக்கம்:- உலகில் செல்வமும் வறுமையும், உயர்வும் தாழ்வும் ஒரு கட்டுப்பாட்டுச்சுறுள்ளடங்கி இதழ்கின்றன. நல்வினை, தீவினையாகியவை இவற்றை மக்களுக்கு ஊட்டுகின்றன என்று பழநால்கள் கூறுகின்றன. எனவே, ஒருவன் தன் முயற்சியால், எப்படியேனும்-தன் சிகை வழுவி யேனும்-செல்வம்பெற என்னுவது பயனற்றதாம். நேரமை (நடவு நிலைமை) மனதிப் பண்பின் உயர்வுக்கு ஒர் எடுத்துக்காட்டாகும். இத்தகைய சிறப்பை இழக்கக் கருதுவது பயனற்றதாகும்.

மேலும், நெஞ்சகோடி (நடவுகிலைமை தவறி)ப் பொருள் தேட முயன்றுவும், முன்னைய நல்வினை, தீவினைகள் இடம் தந்தாலே அது அமையும். எனவே, மனந்திரியாது இற்றலே அறிவுடையோர்க்கு அழகாகும். இக்கருத்தையே வள்ளுவர்,

“அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும் செவ்வியான்
கேடும் வினைக்கப் படும்” (169)

குறள் மலர்

என்னும் குறளிலும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

“தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா;
நோதலும் நண்திலும் அவற்றே ரன்னை”

என்ற புறானானாற்று (192) அடிகளும் இப்பொருளையே வீளக்குகின்றன.

ஆகவே, உடனடியாக ஏதோ நன்மை கிடைக்கலாம் என்னும் என்னத்தால் நடுவுபிலைமை தவறுதல் பண்புடையார் செயல்ளன்; அது பயனும் தராது.

ஓப்புமைப் பகுதி:-

“ஆக்கமும் கேடும் தாம்செய் அறத்தொடு பாவமாய
போக்கி வேறுண்மை தேரூர்”—கம்ப. கிட்கிள். வாலி: 39.

குறிப்பு— விதியான் அமைந்த ஆக்கக் கேடுகளுக்காக, இப்போது நீதி திரிந்து வருகின்ற பிறவிக்கும் கேடு தேடிக்கொள்ள வேண்டாமே! என்கின்றது இக்குறள்.—ஆசிரியர்.]

மேற்கோள் பகுதி:-

நடுவு நிலைமையை விளக்க எடுத்துக் காட்டப் பெற்றுள்ளது:

1. யாரோ. திருமலைக் கொழுந்து வெண்பா.

ஓப்புமைப் பகுதி:

1. “தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா”—புறானாற்று 192,

2. “ஆக்கமும் கேடும் தாம்செய் அறத்தொடு பாவமாய
போக்கி வேறுண்மை தேரூர்”

கம்பர். கிட்கிள்ளை வாலி. 39.

மொழி பெயர்ப்பு:

Adversity and prosperity attend on all. (M. S. P.)
it is the ornament of the wise to preserve evenness of
mind. (R. D.) *

குறன் மலர்

கெடுவல் யான்...

இரா. நடராசன், எம். ஏ., எம். விட்ட.,
முதனிலைக் கல்லூரி.
கோவார் தங்கவயல்.

குறன்-6. கெடுவல்யான் என்பதற்கதன் நெஞ்சம்
நடுவொரீடு அல்ல செயின் 116

[பரிமேலழகர் - ஒருவன் தனதெனது நடுவு சிற்றலையொழிந்து நடுவல்லவற்றைச் செய்ய சினைக்குமாயின், அந்சினைவயான் கெடக் கடவன் என்றனரும் உற்பாதமாக அறிக்.

சினைத்தலூம் செய்தலோடு ஒருக்குமாகவின், செயின் என்றார்.]

கருத்துரை - ஒருவன் தனது மனம் நடுவுகிலைமயினின்றும் சிலசி அதற்குப் புறம்பானவற்றைச் செய்ய சினைத்தால். அந்சினைவத்தான் கெடக் கடவதை முன்பே அறிவிக்கும் எச்சரிக்கையாகக் கருதுக.

விளக்கம்:- பகைவர், நண்பர், அயலார் என்னும் மூன்று பகுதி யிலும். அறத்திலிருந்தும் விலகாமல் ஒப்ப சிற்கும் சிலைமயே நடுவு சிலைம, ஒருவர் நீதி வழங்கும்போது முன்றுவிதுப் பாருபாட்டையும் மறந்துவிடவேண்டும் அப்பொழுதுதான், அவர் மனதில் கோபமும் மசிழ்வும் பிறவா. காய்வதன்கண் ஒருவரின் குணம் தோண்றுது; உவப் பதன்கண் ஒருவரீன குற்றம் புலப்படாது. சங்ககால அறங்குறவையுத் திஸ்வவாறு நீதிவழங்கினார்கள் என்பதைப் பின்வரும் வரிகளால் அறிக்

“அச்சமும் அவஸமும் ஆர்வமும் நீக்கிச்
செற்றாமும் உவகையும் செய்யாது காத்து
நெஞ்கோ லனன செய்கமைத் தாகீச்
சிறந்த கொள்கை யறங்குறவையும்”

(மதுரைக் காஞ்சி, 489-492)

இக்குறளில் கெஞ்சம் குறிக்கப்பட்டிருந்தலைக் காண்க. சினைத்தலூம் செய்தலோடு ஒருக்குமாகவின் ‘செயின்’என்றாகப் பரிமேலழகர் சிளக்கு

கின்றார். மனத்தின் அடியாகச் சொல்லும் செயலும் பிறத்தலின் மனதைத் தூறியது பொருத்தமே. மேலைக் குறளில், தீவினையால் கேடும் நல்விளையால் கேடும். நல்விளையால் பெருக்கும் யாவர்க்கும் முன்பே அமைந்திருப்பதை அறிந்து, அதை காரணமாக மனத்தின்கண் கோடாஸமயே சாக்ஞேருக்கு அழுக என்றவர். இக்குறளில், மனம் நடுவுமிகைமையே யீலின்று வகைந்தால், அதனை எச்சரிக்கையாகக் கருதுக என்று எச்சரிக்கின்றார். பட்டினப் பாலையிலும் மனமே கூறப்பட்டுள்ளது.

“நெடுநுகத்துப் பகல்போல
நடுவுமின்ற நன்னெஞ்சினோர்
வடுவஞ்சி வாய்மொழிந்து” (206-208)

இக்குறள், முறை வழங்குவதற்கு மட்டும் கூறப்பட்டிருப்பதாக நினைக்கவேண்டாம். யாருமே தமது கடமையாகிய அறத்திலிருந்தும் வழுவாரம் இருக்கவேண்டும் என்பதை அறிவிக்கவே இக்குறள் எழுந்தது. சாக்ஞை, வணிகர்கள் கள்ளச் சந்தையினால் செல்வம் பெருக்கவேண்டுமான்று அவர்கள் மனம் நினைத்தால். அதை எச்சரிக்கையாகக் கருதி. அங்கீராவை மனதிலிருந்து உடனே அகற்றவேண்டும். அரசியல் அலுவலர்கள் கையூட்டு பெறுவதினால் செல்வம் பெருக்க நினைத்தால், உடனே அங்கீராவை மறக்கவேண்டும். இவ்வாறே, ஏனைய துறைகளில் உள்ளவர்களும் அறத்திலிருந்து நிவாரிச் செல்வம் சேர்க்கும் நினைவை மறக்கவே வேண்டும்.

மனச்சாட்சி (Conscience)தாக் கூறப்பட்டு கொள்ளலாம் காரணம். மனச்சாட்சி மறவழி காட்டாது. மதில் காவலைக் காட்டியும் மனக்காவலை சீறந்தது. மனம் காவலையதற்கு, இறைவன் ‘உள்ளுவர் உள்கெற் றெல்லாம் உடனிழுந்து அறிகின்றன’ என்ற உண்மையை நாம் உணரவேண்டும். எனவே, இக்குறள், உலகத்து தீமையினின்றும் விடுவிக்க வல்ல மருந்தாக என்றும் நின்று நிலவும் என்பதில் ஜயமில்லை.

இலக்கணம்:- கெடுவல்-தன்மை ஒருமை விளைமுற்று. அறிக்கீத்தற் பொருட்கண் வக்தவியங்கோள் விளைமுற்று. தன்னெஞ்சும்-ஆரும் வேற்றுமைத் தொகை ஓரிடி-சொல்லிசை அளப்படை செயின்

என்னும் வினையெச்சம், அறிக என்னும் வியங்கோள் வினைகொண்டு முடிந்தது.

‘இமற்கோள் பருதி’:- நடுவுசிலைமயை விளக்க எடுத்துக் காட்டப் பெற்றுள்ளது;

1. வெள்ளியம்பலவாணர்; முதுமொழி மேல் வைப்பு.24. ஒப்புமைப் பகுதி:

1. “.....இருவன்

கெழியின்மை கேட்டாலநிக” (நான்மணிக்கடிகை-63.)

2. “கோடி நடுசிலைம தவறுவானும்”

(பிரபுஸிங்கலீஸ்; அக்கமா.துறவு.38)

மொழிபெயர்ப்பு:-

If one's heart swerves from the upright path and does wrong, let it discern, 'I go to ruin' (M. S. P) *

மலர் மணம்.

திரு. சே. கு. முத்தையா அவர்கள்,

செயலாளர்; சேலம் மாவட்ட சன்மார்க்க சங்கம்.

முத்தமிழ் இலக்கிய மன்றம், நங்கவள்ளி-

‘குறள் மலர்’—‘செய்கநன்றி அறிதல்’—அதிகார இதழ் கண்டேன். அதிகாரத்திலிருள்ள பத்து செய்யுட்களையும், தக்கார் பதின் மரைக்கொண்டு, பாய்க்கும் எளிதில் அறியும் வண்ணம், கருத்துக் களை ஆராய்ந்து வெளியிடும் நங்கள் பணி தமிழக்குச் செய்யும் மாபெரும் தொண்டாகும் தங்கள் சீரிய பணி சிறக்கட்டும்; குறள் மலரின் மணம் வையகமெங்கும் வாசகர் வட்டத்தில் பெருகட்டும்; ஒவ்வொரு நூல்களங்களிலும், படிப்பகங்களிலும் இருக்கவேண்டிய வாடா மற்றானும் ‘குறள் மலர்’.

—சே. கு. முத்தையா.

குறவு மலர்

கெடுவாக வையாது...

பேராசிரியர், பொ. முத்தரசு எம். ஏ., பி டி.,
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
ஸ்ரீ அமரகுபரகவாமிகள் கலைக்கல்லூரி.
அருள் கந்திங்கர். ஸ்ரீ வைகுண்டம்.

குறள்-7. கெடுவாக வையாது உலகம் நடுவாக நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு. 117

[பரிமேலமுகர்:- நடுவாக நின்று அறத்தின்கண்ணோ தங்கின வனது வறுமையை, வறுமையென்று கருதார் உயர்க்கோர்.

கேடுவான்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். செல்லம் என்று கொள்ளுவர் என்பது குறிப்பெச்சம். இவை முன்று பாட்டாலும், முறையே கேடும் பெருக்கும் கோடுதலான் வாரா என்பதாலும், கோடுதல் கேட்டிற்கு ஏதுவாம் என்பதாலும், கோடாதவன் தாழ்வு கேடன்று என்பதாலும் கூறப்பட்டன.]

சொற்பொருள்;

நடுவாக-நடுவு நிலைமையில் தவறுது; கன்றிக்கண்-அறத்தின் கண்ணோ; தங்கியான்-நிலைத்து நின்றவனது; தாழ்வு-வறுமையை; உலகம்-உயர்க்கோர்; கெடுவாக-வறுமையாக; வையாது-கருத மாட்டார்.

பொழிப்பு; கடுவு கிலைமை யொழுக்கத்தில் சிறிதும் தவறுது. (யாவர்க்கும் நலம் யைக்கும்) அறத்தின் கண்ணோ நிலைத்துநின்றவனது வறுமையை, உயர்க்கோர் தாழ்வாகக் கருதமாட்டார். (அத்தாழமையே உயர்வாக மதிப்பர்)

விளக்கம்;- 'நடுவுநிலைமை யொழுக்கத்தைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடிப்பது கடினம்; அதனால் பொருள்வளம் குறையும்; எனவே வாழ்வு தேவ்வுது தாழ்வு வருமே' என்று இத்தொப்பேண மனம் மறுகிச் சுழல் வாகை நோக்கித் தேவ்வப்புலவர் ஜிங்கனம் அருளிக்கிடைய்த்துக்கண்றா.

'நன்றி' என்பதற்கு 'அறம்'என்றுபரிமேலமுகரும், 'நன்மை'என்று மணாக்குவதற்கு வறும், 'நன்னெறி' என்று காளிங்கரும் பொருள் கூறியுள்ளனர். தங்கியான் என்பது, எத்தகைய இடர்கள் தாக்கியபோதும் நடுவு

குறள் மலர்

நிலைமையில் பிறழாத தின்னியிய கெஞ்சத்தோடு நிலைத்து நின்றவன் எனத் தெளிவாக உணர்த்துகிறது பொருள்வளம் வாழ்வின் உயர்வா தலால், பொருட்கேடு ‘தாழ்வு’ எனப்பட்டது. உள்ளம் கோணத நல்வர்களுக்கு அல்லவுடனாக; ஒருவேளை ஊழ்வயத்தால் பொருட்கேடு நேர்ந்தால் அதனை உலகம் கேடாகக் கொள்ளாது; உயர்வாகவே மதிக கும். ‘வையாது’ எனவே. மக்கள் இகழ்ந்து பழியார்; மாருக. உவங்கு போற்றுவதோடு என்றும் பொதிந்து நினைவர் என்பதாம்.

சேற்றில் விழுந்தாலும் வைரமணியை யாவரும் போற்றிப் பேணிக் கொள்வோ. தாழ்வு நோக்காலும் நடுநிலையில் பிறழாத நன்மையாளரா உலகம் புகழ்ந்து போற்றிக் கொள்ளும். கேடு கேடாகாமல் பீடும் பெருமையுமாக உயாகிறது.

ஏசாதர் சிலுவையில் அறையப்பட்டதும் திருநாவுக்கரசர் சமன்சமய வேந்தனால் சொல்லவானு இடர்களுக்கு ஆளானதும், காந்தியடி கள் கட்டுக் கொல்லப்பட்டதும் இச்சான்றேர்களுக்குப் பெருமையே அன்றித் தாழ்வில்லை என்பதையும் கண்டு கொள்க.

[கேடு-முதனிலைத் தொழிற் பெயர்; செல்வம் என்று கொள்வர் என்பது குறிப்பெச்சம்]

மேற்கொள்பகுதி:- நடுவு நிலைமையைனாக்கத் தினகர வெண்டாவிலும், கெடு’ என்ற முதனிலைத் தொழிற் பெயரின் இலக்கண அமைதியை நின்கக் ரெனைய விடங்களிலும் எடுத்துக் காட்டப் பட்டுள்ளது.

1. சுப்பிரமணிய தீட்சிதர். பிரயோக விவேகவரை.

நாற்பா 35, 42.

2. சாமிநாத தேசிகர்: இலக்கணக் கொத்துரை. நாற்பா. 66.

3. சிவஞான முனிவர்: நன்றால் விருத்தியுரை. „ 45.

4. , , : முதற் தூத்திர விருத்தி,

5. யாரோ: தினகர வெண்பா: பாடல். 14.

உப்புமைப் பகுதி:

1. “அவ்விய கெஞ்சத்தான் ஆக்கமும் செவ்வியான்

கேடும் நினைக்கப் படும்” குறள். 169:

2. “சிருடைச் செல்வர் சிறுதுணி மாரி

வறங்கூட்டங் தலைய துடைத்து.” குறள் 1010.

மொழி பெயர்ப்பு:-

The world looketh not down on the poverty of
the upright and virtuous man. (V. V. 1) *

குறள் மலர்

சமன்செய்து...

திரு. அ. ரசபதி.

**குறள்-8. சமன்செய்து சீர்தாக்கும் கோல்போல்
அமைந்தொருபால்
கோடாமை சான்றேர்க் கணி.** 118

[பரிமேலழகர்: முன்னே தான் சமஞக நின்று பின் தன்கண் வைத்த பாரததை வரையறுக்குங் துலாம்போல, இவைகளைங்களான மைந்து ஒருபக்கத்துக் கோடாமை சான்றேர்க்கு அழகாம்.

உவமையடையாகிய சமன்செய்தலும் சீர்தாக்கலும் பொருட்கள் னும், பொருளாடையாகிய அமைதலும் ஒருபால் கோடாமையும் உவமைக்கள் னும் கூட்டி, சான்றேர் சீர்தாக்கலாவது தொடைவிடை; களால் கேட்டவற்றை ஊழான் உள்ளவா ருணாதலாகவும், ஒருபாற் கோடாமையாவது அவ்வள்ளவாற்றை மற்றயாது பகை நொதுமல நட்பு என்னும் மூச்சு திறத்தாக்கும் ஒப்பக் கூறுதலாகவும் உரைகை இலக்கணங்களான் அமைதல் இருவழியும் ஏற்பன கொள்க.]

நடவு நிலைமைக்கு நேர் உவமை காட்டும் குறளாகும் இது. ‘சீர்தாக்கும் கோல்போல்’ என்று மட்டிலும் சொல்லி மனவிறைவு கொண்டா ரில்லை வள்ளுவர். ‘சமன்செய்து’ என்று, முதலில் சீர்தாக்குக் கோலின் ஒழுங்கை வற்புறுத்துகிறார் விறைகாட்டும். தாரே குற்றமுடையதாக இருந்தால், அது வேலியே பயிரை மேய்ந்ததாக முடியும்! அதுபோல, நீதி வழங்குவான், இருபக்கத்து நீதியையும் கேட்குமுன். தன்மனம் யார்மாட்டும் சாய்ந்திராமற்படி வைத்துக்கொள்கக் கடவன்.

ஆவின்கன்றினைத் தேரூர்க்கு கொன்ற தன் மகளை, அவன் தன் மகள் என்றும் பாராமல், அவன்மீது தானே தேரைச் செலுத்தித் தாய்ப்பகவிற்கு நீதி வழங்கினான் மனுநிதிச் சோழன். தவறு செய்தது தனது சொந்தக் கையே யெனினும், தவறு என்று கண்டபோது, தன் கையையே துணித்துக்கொண்டு தண்டனை ஏற்றுன் பொற்றுகைப் பாண்டியன்.

இப்பாரதப் புண்ணிய பூமிக்கு, முறிப்பாகத் தமிழ் இனத்திற்கு இருந்துவந்த நேர்மைதவரு செறியுடைமை கூறும் சான்றுகள் பலவுள்.

குறள் மலர்

இந்திய நாட்டிலும் மேலைநாடுகள் பலவற்றிலும் துலாக்கோல்-தராச் என்பது நிதியின் சின்னமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. மேலை நாட்டினர் அதை, தன் கையில் தராச் ஒன்றை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஓர் நிதி தேவதையின் பழைய ரிஹபிலிருங்கு பெற்றதாகக் கொள்வர்; ஆனால், கம் நாட்டில், தராச்சு சின்னம் சேரடியாக ஆட்சிச் சட்டத்துடன் இலைப்பு உள்ளது, இதை மேலை நாட்டினரே ஒப்புகின்றனர்:

“The balance is an emblem of Justice in India as well as in Europe. We have received the idea from the ancient figure of Justice personified with a pair of scales in her hand; but in India it was actually Connected with the administration of the Law.”

என்பது அறிஞர் எல்லிஸ் என்பவரின் சொல்லாகும்:

முன் ‘இனியவை கூறல்’ அதிகாரத்தில், ‘வணக்கம் உடையவனுக்கு வழும் இன்சொல் வழங்குவோன்குவும் ஆதலே ஒருவனுக்கு அணிகலனுக்கும்; மற்றைய அணிகள் அணிகள் அல்ல’—(குறள்-95) என்று வள்ளுவர் கூறக் கேட்டோம். அங்கு, பணிவும் இன்சொல்லும் ஒருவனுக்கு அணியென்றால், இங்கு, ஒருபாற் கோடாமை சான்றேர்க்கு அணிஎன்று பின்னுஞ் சிறப்பித்துக் கூறக் கேட்கிறோம்!

மேற்கோள் பகுதி:

கடுவு நிலைமை என்பதை விளக்க மேற்கோளாகக் காட்டப் பட்டுள்ளது.

1.	இளம்பூரணர்:	தொல்காப்பியப் பொருளாதிகார உரை—	
		நாற்பா. 75;	256
2.	நச்சிஞர்க்கிணியர்:	,,	,,
		76	
3.	சிவஞான முனிவர்:	சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா,	
		பாடல் 12	
4.	சென்ன மல்லையர்:	சிவ சிவ வெண்பா,	,,
		12	
5.	வெள்ளியம்பல வாணர்:	முதுமொழி மேல் வைப்பு,	
		பாடல். 25	

குறள் மலர்

6. யாரோ: திருப்புல்லாணி மாலை,

பாடல் 12

ஒப்புமைய் பகுதி:

1. ‘செற்றமு முவகையுஞ் செய்யாது காத்து
ஞேமன்கோ வன்ன செம்மைத் தாகி’
(மதுரைக் காஞ்சி. 490-491)

2. “தெறிகோன் ஞமன்ன போல வொருதிறம்
பற்ற விலியரோ” (புறநானூறு, 6; 9-10)

3. “ஒர்வுற் பெருதிறம் ஒல்காத கோகோல்
அறம்புரி செஞ்சத் தவன்” (கலீத்தொகை, 42; 14-15)

4. “சீல மல்லன நீக்கிச் செம்பொற்றுலைத்
தால மன்ன தனிநிலை” (கம்பர். மந்தரா துழச்சி-19)

5. “துலைநாவன்ன சமநிலை”—யாரோ.

மொழிபெயர்ப்பு:-

To incline to neither side, but to rest impartial
as the even fixed scale is the ornament of the wise.

(R. D) *

பூமிக்கு பாரம்

பூக்கு பெருது இயங்கும் ஒருவளைத் திருவள்ளுவர் ஆண்
மகனுக்க கருதாது, பின்மெனக் கருதி, ‘இசையிலா யாக்கை’
என்றார், இத்தகைய யாக்கையையுடையோர் பூமிக்குப் பாரமாக
வும் சோற்றுக்குக் கேடாகவும் இருப்பர். இவர்களது பாவ
யாக்கையைப் பொறுக்கின்ற நிலம், ‘வசையிலா வணபயன்
குன்றும்’ என்பது திருவள்ளுவர் துணிபு, ‘நல்லார் ஒருவர்
உள்ளேல், அவர் பெருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை’ என்ற
முதுமொழியும் ஈண்டுச் சிந்தித்தற்றுரியது.

—கு. மதுரையார்,
‘திருவள்ளுவர் இல்லறம்’

குறள் மலர்

சொற்கோட்டம்...

பேராசிரியர். வி. பெருமான்,

எம். ஏ. பி. டி. எம். ஆர். ஏ, எஸ்.

முதல்நிலைக் கல்லூரி.

கோவார் தங்கவயல்.

குறள்-9.

சொற்கோட்டம் இல்லது செப்பம் ஒருதயலையா
உட்கோட்டம் இன்மை பெறின். 119

[பரிமேலழகர்: நடுவு நிலைமையாவது சொல்லின்கண் கோடுதலில்
லாதாம். அஃது அன்னதாவது மனத்தின்கண் கோட்டம் இன்மை
யைத் தீண்ணிதாகப் பெறின்,

சொல்—ஊழான் அறுத்துச் சொல்லுஞ்சொல். காரணம் 'பற்றி
ஒருபாற் கோடாத மனத்தோடு கூடுமாயின், அறங்கிடக்காறு சொல்
ஒருதல் நடுவு நிலைமையாம். எனவே அதைகோடு கூடாதாயின் அவ்வாறு
சொல்லுதல் நடுவுநிலையன்று என்பது பெறப்பட்டது.]

கருத்து: சொல்லில் கோணால் இல்லாதிருப்பதே நடுநிலைமை.
உள்ளத்தால் கோணால் இல்லாவிட்டால் நடுநிலைமை உறுதியாக ஏற்படும்.

விளக்கம்: மனிதனை முக்கூறுகளாகப் பிரிப்பர் அறிஞர். அவை
யாவன; மனம் மொழி, மெய் அவற்றை, மனம், வாக்கு, காயம் என்
றும் கூறுவதுண்டு இம் மூன்றும் சேர்க்கு 'திரிகரணம்' எனப்படும்.
வயலில் விதை வேறுன்றி பயிராக வளர்க்க நெல்லாக விளைவதைப்
போல, மனத்தில் எண்ணம் வேறுன்றி மொழிவாயிலாக வளர்க்கு மெய்
வாயிலாகப் பயன் தருகின்றது, விதை நங்குக் கிருந்தால்தான் பயிரும்
நங்குக் கிருக்கும் பயிர்க்கூழித்தவளர்க்கால்தான்நல்லவுறுவடைகிடைக்கும். அதைப்போலவே உள்ளத்தில்வேறுன்றும்கருத்துகிறீர்மையானதாக
கிருதல் வேண்டும். கருத்தில் சிறிதும் கோணால் இல்லாமல் நேர்க்கைமை
யானதாக கிருந்தால் சொல் நேர்க்கைமையாக கிருப்பது உறுதி. மனமும்
மொழியும் நேர்க்கைமையாக இருக்கும்போது செயல் நேர்க்கைவே கிருக்கும் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். இத்தங்கை முந்திலை நேர்க்கைக்கு
நடுநிலைமை என்று பெயர்.

நடுநிலைமையைச் 'செப்பம்' என்றும், 'செம்மை' என்றும் குறிப்பிடுவதுண்டு. செம்மையுடையவன் 'செம்மல்' என்று குறிக்கப்படுகின்றன.

குறள் மலர்

இக்குறட்பாவில் 'செப்பம்' என்னும் சொல் செம்மையாக அழைந்திருப்பது என்டு கோக்கத்தக்கது.

விற்பு வெறுப்பின் காரணமா ஒருபக்கம் சாயாமல் நடுநிலைமேயில் மனத்தை உறுதியாக நிறுத்தி அதன் அடிப்படையில் வெளிப்படுகின்ற சொல்லும் செயலும் ஒருவளைச் செப்பம் வாய்ந்த செம்மலாத ஆக்கும்.

கோருத வாழ்வே நேர்மையான வாழ்வு.

* * *

[நடுநிலைமையின் சிறப்பையும், அவசியத்தையும் பல தொண்ணங்களிலிருந்து எடுத்து விளக்கிப் பத்துக் குறட்பாக்கள் இயற்றிய வளர்நுவர் பெருமான், மனித உள்ளம் நேர்மையாக இருக்க வேண்டியதன் அவசியம்பற்றி முன்று குறட்பாக்களில் நெருசத்தைக் குறிக்கின்றா. (குறள். 5, 6, 9) உட்கோட்டம் (உள்ளத்தில் கோணல்) இல்லாதிருந்தால் மட்டிலுமே 'உள்ளளங்கு வைத்துப் புறமொன்று பேசாமை பிறக்கும்; உள்ளஞ்சும் புறமும் ஒக்க இருக்கும். 'நடுநிலைமைத் தன்மை'— என்பதே மனத்தைக் குறித்த பொருள்தான். மனிதனது சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் மனந்தான் அடிப்படை. மனம் ஏவுவதைத்தான் நான் சொல்கிறது; பிற உறுப்புக்கள் செயலில் ஆற்றுகின்றன, மனத்தில் நியாயம் என்று தோன்றும்போது, அந்த நியாயத்தை மறைத்து அவியாயத்தை வாயால் சொல்லும்படி ஏவுவதும் மனமே. எனவே மனச் செம்மை இங்கு வற்புபுத்தப்படுகிறது இக்குறளில் வரும் 'ஒருதலையா' என்னும் உறுதிச்சொல் சிறப்புடைத்து.—ஆர்.]

மொழி பெயர்ப்பு:-

If the heart does not lean to oneside outright (M. S. P), then equity is the impartial expression of an unbaised mind. (V. R. R) *

வியந்து புகழ் நூல்

இத்தாலிய அறிஞனை தாங்கேத தான் இயற்றிய தெய்வீக நாடகம் (DIVINE COMEDY) என்னும் நூல் தன்னிடப் பல ஆண்டுகள் தலைகுனியச்செய்து வைத்துவிட்டதாகச் சொல்லிக் கதறிக்கண்ணீர் வழித்துள்ளான். ஆனால் திருவள்ளுவனே மன்னும் வின்னும் உள்ளாவும் எந்த அறிஞனும் எண்ணி எண்ணி வியந்து புகழும் வகையிலன்றே திருக்குறளையாத்துள்ளான்.

திரு. சோ. சுதாசிவம். "திருவள்ளுவன்"

ஞற்சி மலர்

வாணிகம் செய்வார்க்கு...

பேராசிரியர், ரா. கிருஷ்ணராமரத்தி,
எம். ஏ. எஸ். டி. பி. ஒ. எல்.,
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
மதுரைக் கல்லூரி. மதுரை,

குறள்-10.

வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணீப்
பிறவும் தமபோற் செயின்

120

[பரிமேலழகர்:- பிறர் பொருளையும் தம் பொருள் போலப்பேணீச் செய்யின்; வாணிகின் செய்வார்க்கு நன்றாய் வாணிகமாம்.]

முன்னுரை:- நடுவு நிலைமையாவது படக, கொதுமல், நண்பென் னும் முன்று பகுதியினும் அறத்தின் வழங்கத் துப்பநிற்கும் நிலைமை: நன்றி செய்தார் மாட்டும் அங்கன்றியின் நிலைத்தவழி நடுவு நிலைமை சீதையலாகாது. நடு நிலைமையுடையவன் செல்வம் அழியாமல் அவன் சந்ததிக்கும் நின்று உதவும். இவர் நடுவுநிலைமையுடையவர். இவர் நடுவுநிலைமையில்லாதவர் என்பது அவருடைய நன்மக்களது உண்மையானும் இன்மையானும் அறியப்படும். இத்தகைய சிறந்த அறமானிய நடுவுநிலைமை வாணிகத்திலும் வேண்டப்படுமென்று இக்குறள் கூறுகிறது. பொதுவாக, வாணிகம் என்பது பொய்யும் துதும் நிறைந்தது என்ற ஒரு கருத்து நிலவிவருகிறதன்கே? நல்ல வாணிகம் என்பது இக்குறைகள் இல்லாத, நடுவுநிலைமையோடு செய்யப்படும்வாணிகமோயாகும். இவ்வாறு வாணிகம் செய்வார்க்கு வருவாய் பெருகிக் குடியும் தழுழக்கும் என்பது ஆன்கேர் கருத்து.

பொருள்:- பிறர் பொருளையும் தம் பொருள்போலப் பேணீச் செய்தால், வாணிகம் செய்வார்க்கு அது நல்ல வாணிகமாகும். ‘பிறவும் தமபோற் செய்த’ லாவது, கொள்வது மிகையும் கொடுப்பது குறையுமானால் ஒப்பா நாடிச் செய்தல்.

விளக்கம்:- பட்டினப் பாலையில் ‘வேதவாணிகர்’ இயல்பு கூறப்படுகிறது. ‘கொடுநு கத்துப் பகல்போல், நடுவுகின்ற நன்னெஞ்சினேர், வடுவஞ்சிவாய் மொழிந்து தமவும் பிறவும் ஒப்பநாடிக். கொள்வதாடு மிகை கொள்ளது கொடுப்பதாடு உங்கறை கொடாது, பல்பண்டம் பகர்ந்து விசம், தொல்கொண்டித் துவன்றிருக்கைப், பல்லாய் மொடுபழி பழனி’

குறள் மலர்

என்பது காவிரிப்பூம்பட்டினத்து அறவணிகர் இயல்பு கூறுப்படுகிறது. இவர்கள், நின்ட நுகத்துடியின் நடுவில் உள்ள பகலானியைப் போல, நடுவுநிலைமையுடன் நின்ற நல்ல நெஞ்சினையுடையவர்கள், பொய் சொல்வது தம் குடிக்குப் பழியாகும் என்று அஞ்சி உண்மையையே கூறித் தம்பொருளையும் பிறர் பொருளையும் ஒருதன்மையாகக் கருதித் தாம் கொள்ளும் சர்க்கையும் தாம் கொடுக்கும் பொருட்கு மிகையாகக் கொள்ளாது, தாம் கொடுக்கும் சர்க்கையும் தாம் வாங்கும் பொருட்குக் குறையாகக் கொடாமல், பல பண்டங்களையும் இலாபத்தை வெளியாகச் சொல்லிக் கொடுக்கும் தன்மையுடையவர்கள். அதனால், மிகத்திரண்டா செல்வத்தையும், பெரிய சுற்றுத்தையும் உடையவர்களாய் அவ்வுரையில் மிகப் பழங்காலம்தொட்டு இருக்ககொண்டு வாழ்பவர்கள்.

தொல்காப்பிய அகத்தினையில் சூத்திரம் 28-க்கு நச்சினார்க்கினியர் கூறியுள்ள உரையில், “வணிகர்க்கு உரிய விரதமாவன், கொள்வதாலும் மிகைகொள்ளாது கொடுப்பதாலும் குறை கொடாது பலவண்டம் பகர்க் கீதல் முதலியன்” என்பார்.

இத்தகைய அறத்தோடு பொருந்திய வாணிகத்தை மேற்கொண்டொழுகினால் இக்காலத்தில் இத்தொழிலுக்குப் பரவலாக ஏற்பட்டுள்ள தீய பெயர் மறைவது உறுதி இதையே வள்ளுவர் வாய்மொழி நமக்கு நியமாக எடுத்துக்காட்டி, இதினின்று தவறுவது, முதலில் ஒருதால், மிகுந்த செல்வத்தைத் தரினும், பிறகு உள்ளது போலக் கெடும் என்ற எச்சரிக்கையையும் விடுக்கிறது.

மேற்கொள் பதுதி:- வணிகருக்கும் வேளாளாருக்கும் பொதுவானிய வாணிகத்தின் சிறப்புக்கு மேற்கொளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது

1. நச்சினார்க்கினியர்:- தொல்காப்பிதப் பொருளுக்கார உரை
நூற்பா-15

ஒப்புமைப் பதுதி:-

1. “நெடுநூச்த்துப் பகல்போல
நடுவுநின்ற நன்னெஞ்சினோர்
வடுவஞ்சி வாய்மொழிந்து
தமவும்பிறவு மொப்ப நாடிக
கொள்வதாலும் மிகைகொள்ளது கொடுப்பதாலங்

பல்பண்டம் பகர்ந்து ..” பட்டினப்பாலை 206, 211.

“ஒறை கொடாது”

குறள் மலர்

2. "...பிறர் பொருளுங்
தம்போற் பேணிப் புரிவணிகர்"
—பிரபுவின்கலீலை; மாண்யயின் உற்பத்திகதி—15

3. "கொடுப்பது குறையின்றிக் கொள்வது மிகையின்றி
...வணீகர்கள் மற்றறியார்"

—வினாயக புராணம்-நகர. 88

மொழி பெயர்ப்பு:-

To one who trades, it will be good trade if he takes good care of other's goods as he does for his own.

(M. S. P.) *

மதிப்புரை.

தமிழ் ஏடுகள் வழிகாட்டி.

தொகுப்பாளர், திரு. க. பட்டாபிராமன். பக்கங்கள் 74. கிடைக்கு மிடம்; க. பட்டாபிராமன், செருவா விடுதி, பட்டுக்கோட்டை வட்டம், தஞ்சை மாவட்டம். விலை 75 காச.

திரு. க. பட்டாபிராமன் தமிழ் மொழியில் வெளியாகும் பத்திரிகைகள் எல்லாவற்றையும் ஒன்று சேர்த்து 26—11—65 முதல் 30—11—65 வரை, அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் மிகச்சிறப்பாகக் கண்காட்சி நடத்தி, அறிஞர் பலருடைய பாராட்டுரைகளைப் பெற்றவர். அக் கண்காட்சியை யொட்டி இந்நால் வெளியிடப்பட்டது. தமிழ் மொழியில் வெளியாகும், ஏறக்குறைய 650 பத்திரிகைகளின் பெயர், ஆசிரியர் பெயர், காலமுறை, விலை, முகவரி முதலிய விவரங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. பத்திரிகைப் பெயர்கள் யாவும் பல்வேறு தலைப்புக்களில் தரப்பட்டுள்ளன. தமிழகத்திலிருந்து வெளியாகும் பத்திரிகைகளைத் தஸிர், இந்தியாவின் ஏண்ய மாநிலங்களிலிருந்தும் இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா முதலிய நாடுகளிலிருந்தும் வெளியாகும் தமிழ் ஏடுகளின் விபரங்களும் இதில் அடங்கியிருக்கின்றன. இந்நால் பத்திரிகை யுலகத் திற்கு நல்ல வழிகாட்டியாக அமைந்திருக்கிறது. தொகுப்பாசிரியரின் பெருமுயற்சி பாராட்டிற்குரியது.

—பேராசிரியர், வ. பெருமாள்.

குறள்நெறிப்பாட்டு.

நடுவுநிலைமை தவருதே.

(ஆசிரியர், ப. கண்ணன்)

இராகம்-அடானு.

தாளம்-ரூபகம்,

எடுப்பு.

நடுவு நிலைமை தவருதே-எந்த

நாளிலும் எந்த நிலையிலும் மனமே—நி

(நடு)

தொடுப்பு.

கெடுதலும் கலம்வருதலும் வாழ்வின்கியல்பே

கேவலமிலை வறுமை வரினும்

நிதியுள்ளு நலமாம் உலகில்

(நடு)

படுப்பு.

தக்கார் தகவிலர் என்பதவரவர்

எச்சத்தால் காணப்படும்.

முடிப்பு.

மிக்கச்சமன் செய்துவைத்த துலாக்கோல்போலே

மறுபறமதில் சாய்ந்து கெடாது

பெறுமிலையில் சீராந்து விடாது.

(நடு)

சந்தம்.

செப்பமெனும் நடுநிலைமை எப்பொழும் பெருமைதரும்

ஒப்பிடுமேவில கமதும் ஓங்கிடுமே கிணதுபுகழ்.

(நடு)

வாணிக முறையிலும் நடுநிலை பேண்டுவாய்-கணம்

நாணிடு பிறர்பொருள் கருதிடல் தீவினையாய்-பெரும்

உன்மைபல செய்திடுமை புன்மைநிலைகள்டு

உண்மையுள நெறியதனை உன்மையுடன் கொண்டுநி.(நடு)

அரியதோர் வாய்ப்பு।

திருக்குறள் பாயிரப்பத்து.

(பாயிரம் முதல் பத்து அதிகாரங்கள் முடிய)

- ஓரதிசாரத்தின் பத்துக் குறட்பாக்களுக்கும் பத்து பேரறிஞர்கள் தரும் தெளிவுரை மணத்துடன் மலரும். குறள் மலரைத் தொடக்க முதல் படிக்கவிடும்பி, முன் மலர்கள் கேட்டும் அன்பர்கள் அனேகர்.
- பத்து குறட்பாக்களைப் பத்துக் கோளங்களிலிருந்து நோக்கி அற மொறி பக்கும் வள்ளுவர் பெருமானின் உள்ளக்கிடக்கையை உற்று ஹோக்கி, ஆராய்ந்து தற்காலத் தமிழ்ப் பேரறிஞர்கள் பதின்மரின் உள்ளத்தே மலர்ந்த புதிய கருத்துக்களைப் போற்றிப் புகழும் அன்பர்களும் பலர்.
- இவர்கள் அஜீவரின் விழுமைவையும் நிறைவேற்றும் வகையில். அறத்துப்பால்கள் ‘கடவுள்வாழ்ந்து’ முதல் ‘இனியலை கூறவு’ வரை மலர்ந்துள்ள பத்து மலர்களின் புதிய தொகுப்பாக;
- நூறு பாக்களுக்கும் நூறு அறிஞர்கள் ஏற்கனவே தந்துள்ள தெளிவுரைபடன், வள்ளுவர் காலத்திற்குப்பன் இதுவரை வெளிவிண்டுள்ள வேறு பலதால்கலினிருந்து மேற்கோள் பகுதிகள், ஒப்புபைப் பகுதிகள், குறள் மட்டுமேயச்சி குறள் கருத்துக்கள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ள விவரம் ஆசியவற்றை ஜம்பதிற்கும் மேற் பட்ட நூல்களை ஆராய்ந்து தீரட்டிய அருஞ்சைவைப் பகுதிகளும், ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும், பரிமேலமுகர் மட்டுமேயன்றி கற்றுக்கு உரை செய்துள்ள பழைய உரையாசிரியர் பலரின் உரைகளும் சொன்னுடைய வெளிவருகின்ற அரியதூல்.
- உரை ஒற்றுமைப் பகுதிகளேயன்றி உரை வேற்றுமைப் பகுதி களும் நூலில் இடம் பெறுகின்றன.
- இத்தனை சிறப்பான முறையில் உபயோககரமான ஒரு நூல் வெளி வருவது இதுவே முதல் முறை.
- விலைவிவரம் பின்னர் வரும், தேவைப்படும் அன்பர்களும், விற்பனையாளர்களும் முன்கூட்டியே அறிவிக்கவேண்டுகிறோம்.
- தேவைக்கத் தகுந்த குறைந்த எண்ணிக்கையிலேயே நூல் அச்சிடப்படும்.

ஆசிரியர்,
‘குறள் மலர்’

குறள் மலர்

குறன் அறம் பரப்ப வாரீர்!

அறம் வளர்ப்போர் அணி!

* புரவலர்.

உருபா 500-ம் அதற்கதீயமாவும் மலருக்கு அண்பளிப்பாக பழகுவதற்கு வழங்கும் புரவலர்கள், இத்தொகையை மொத்தமாக அன்றி 5 தலைவர்களில் வழங்கலாம்.

* பேராத்ரவாளர்:

உருபா 100 ஆட்டி கட்டணமாக வழங்கிப் பேராத்ரவாளர்கள் திருச்சுறை முழுவதுமான 133 அதிகார மலர் சீனியும் திந்கள் ஒன்றுக்கு 5 பலர்கள் பெற்று கண்பார், மாணவர்க்கு அண்பளிப்பாக ஏது, எவ்வித அறமும் குறன் நெறியும் வளர்க்கலாம்.

* ஆதரவாளர்:

தங்கள் ஒன்றுத்து ஒரு உருபா வழங்கி 5 மலர்கள் பெற்றுத் தாரும் பகிழ்ச்சு, கணப்பட்டலும் அண்டளிப்பாகத் தார்து, பந்தவாணியும் பகிழ்ச்சிப்போர் ஆதரவாளர், (ஆண்டுக்கட்டணமானால் உருபா 10-போதும்)

* உறுப்பினர்.

ஆண்டுக்கட்டணமாக உருபா 3-மட்டும் வழங்கித் தங்கள் தொறும் ஒரு மலர் பேறுவோர் உறுப்பினர்,

இந் கால்வரைகளில் தங்கள் விகிஷித்தேற்ப எவ்வளவிலேனும் “குறன் யல்” குக்கு ஆதாவு தந்து அரவறதம் பேண மனமுவந்து அண்பக்கள் முன்வருக...

ஆசிரியர்,

“குறன் மலர்”

உரிகம் அஞ்சல்,
கோலார் தங்கவய்வு.
(மைதூர் மாநிலம்)